

Komentar Evandjelja: Krštenje Gospodinovo

Evandjelje svetkovine Krštenja
Gospodinova (ciklus B) i
komentar.

Evandjelje Mk 1, 7-11

U ono vrijeme: Propovijedao je Ivan:
»Nakon mene dolazi jači od mene. Ja
nisam dostojan sagnuti se i odriješiti
mu remenje na obući. Ja vas krstim
vodom, a on će vas krstiti Duhom
Svetim.«

Onih dana dođe Isus iz Nazareta
galilejskog i primi u Jordanu krštenje
od Ivana. I odmah, čim izađe iz vode,

ugleda otvorena nebesa i Duha poput
goluba gdje silazi na nj, a glas se
zaori s nebesa: Ti si Sin moj,
ljubljeni! U tebi mi sva milina!

Komentar

Božićno vrijeme završava
svetkovinom Krštenja Gospodinova u
Jordanu, epizodom punom misterija i
temeljnim događajem u povijesti
spasenja. Na obalama Jordana
razmatramo s istim zaprepaštenjem
kao i Krstitelj kako je Božji Sin postao
čovjekom i dobrovoljno se stavio u
red grešnika i podvrgnuo krštenju
pokore koje je Ivan propovijedao.

Kao plod ovog Isusova čina
solidarnosti s ljudima, otkriva nam
se Sveto Trojstvo: Očevim glasom,
poslušnim osluškivanjem
utjelovljenog Sina i snagom Duha,
koji silazi na Njega u obliku goluba.

Iako je priča kratka i Marko ju je ispričao jednostavno, ona ima veliku teološku dubinu i u određenom smislu kondenzira djelo otkupljenja koje je Isus došao izvršiti.

S jedne strane, Isus se uranja u vode Jordana, koje simboliziraju pokoru, kaznu i smrt koju ljudi trpe zbog grijeha. Vode također simboliziraju Isusovu patnju na križu. O tome nas podsjećaju vode kazne u epizodi sveopće poplave (usp. Post 6-9).

Ali te iste vode Jordana, koje je Isus posvetio, simboliziraju nešto više od kazne, one su i simbol novog stvaranja: kršćanskog krštenja. Kad Isus ponovno izađe iz voda, nagovještava se njegovo uskrsnuće iz mrtvih, što je pak predokus našeg vlastitog uskrsnuća. U tome nas vode Jordana podsjećaju na iskonske vode Postanka (usp. Post 1), iz kojih je Božji glas sve stvorio i nad kojima je lebdio Duh Božji.

Čitava epizoda Krštenja Gospodinova stoga otkriva beskrajno milosrđe Božje prema njegovim stvorenjima. Uistinu, nebesa se napokon otvaraju za ljude, otvaraju se za Isusa; glas Oca, koji vječnu Riječ uvijek naziva "Ljubljeni sin", sada je također pozvan u čovjeku, kao prvi plod za sve nas; i Duh Sveti, koji vječno polazi od ljubavi Oca i Sina, silazi na Isusa iz Nazareta, očekujući silazak na sinove Božje.

Zahvaljujući ovom dragocjenom daru koji je Gospodin osvojio na križu, zahvaljujući „krštenju u Duhu Svetom“, možemo se prema Bogu odnositi kao djeca, s ljubavlju i povjerenjem. Zbog toga nam sveti Ćiril Jeruzalemski kaže: „ako imate iskrenu pobožnost, Duh Sveti će također sići na vas i čut ćete glas Očev“ [1].

Radosna istina našeg božanskog sinovstva može i treba osvjetljivati

čitav naš život dok ne budemo živjeli i razmišljali poput samog Isusa. S tim u vezi sveti Josemaría kaže nam da znanje i osjećaj da smo djeca Božja, „pretpostavlja autentičan program unutarnjeg života, koji se mora kanalizirati kroz vaše odnose pobožnosti s Bogom - malo, ali postojano, inzistiram - koji će vam omogućiti da steknete osjećaje i manire dobrog sina “[2].

Osoba koja osjeća da ju Bog promatra uvijek s ljubavlju, kao što je to osjećao Isus, ispunjena je utjehom i sigurnošću, jer joj taj dobri Bog, koji izljuje svoju bezuvjetnu naklonost, kaže: "ti si moj ljubljени sin".

Sad kad započinjemo s uobičajenim vremenom, mučeni malim svakodnevnim situacijama, možemo ponovno otkriti ovaj divan dar koji je Isus za nas dobio na križu i obznaniti ga našoj obitelji i prijateljima.

[1] Sveti Ćiril Jeruzalemski, Kateheza III, O krštenju, 14.

[2] Sveti Josemaría, Prijatelji Božji, 150.

Pablo Erdozain // Photo: Matt Hardy - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-domingo-fieta-
bautismo-senor/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-domingo-fieta-bautismo-senor/) (11.03.2026.)